

Ja som stawnje
głodna wacka,
mójo mě jo Wobežracka.
Gaž ja wižim dobru jěž,
ned ja gronim: Tu cu měš!

Zrumowali grajki smy,
za blidom juž sejžimy.
Njocomy wěc plapotaš,
lubjej šklicki wulapaš!

Lubše luže, pójžćo how!
Blido połne dobrotkow!
My, te małe głodne duchy,
comy naštapaš se brjuchy!

Ceła ta familija
jo se něnto zmakala.
Brjuški naše cakaju
na tu jězu k wobjedu.

Pjas, ten łajo waw,
kócka mjawcy mjaw.
Ptašk pak rědnje šwikoco:
„Daš ten wobjed šmekujo!“

Kucharčka, ow kucharčka,
co sy zinsa warita?
Dobru jězu, to ga wěmy.
A toš razi wšykno zjěmy.

